

кунджурка. Тя настоявала ромът да ѝ даде кърпата, но той упорствал. Тръгнал да се прибира - кунджурката след него. И така стигнали до неговата къща.

Младата му жена, като ги видяла, много се уплашила и изтичала при свекър си за помощ. Старият ром дотичал веднага и нали бил голям ромски ясно-видец, започнал да бае. Кунджурката се обърнала към него и му казала, че каквото и да направи, нищо няма да помогне. Помолила само младият ром да ѝ върне кърпата. Казала му, че без кърпата не може да се прибере при кунджурите.

Той обаче харесвал младата кунджурка и много, много не му се искало да се разделя с нея. Заживял в къщата заедно с жена си и с кунджурката.

Една сутрин младият ром впрегнал конете и отишъл в гората за дърва. Кунджурката останала сама вкъщи и започнала да тършува навсякъде, за да търси своята кърпа. Търсила, търсила и накрая я намерила. Нали си била кунджурка, а не човек, въпреки че и тя харесвала младия ром, решила да го убие и да се върне при своите. Отишла в гората при него, скрила се в храстите и го наблюдавала какво прави. Спуснала се към него и начаса го удушила с кърпата. Младият ром веднага издъхнал.

Кунджурката се върнала при кунджурите. Била предоволна, че хем е при своите, хем е убила младия ром, за да не го притежава никоя друга.

Пойката от тази приказка е, че не трябва да се ходи до късно, че трябва да се вслушваме в съветите на родителите, а родителите - от своя страна - да не се месят в избора на децата когато решат да се оженят.

**Кунджур, кунджурка - таласът, таласътка - б. а.*

